

CSAK MERT GYÖNYÖRŰ

Farkas Rózsa ragyog. Hosszú hónapok után tegnap végre gyakorolhatott imádott hangszerén. A saját cimbalma valahol Dubai egy sötét raktárában arra vár, hogy egy napon hazaszállítsák. A Liszt Ferenc-díjas cimbalomművész ugyanis az elmúlt éveket a Közel-Keleten töltötte egy emberibb élet reményében. A mesés ígéretek azonban drámai filmbe illő rémálommá változtak.

◆ – **Milyen volt tegnap a Rádió 6-os stúdiójában újra játszani?**

– Rettenetesen féltem, de nagyon vártam. Féltem, mert tudtam, hogy szembesülni fogok azzal, hogy a hosszú kihagyás miatt mennyire kiestem a gyakorlatból. A hangszerjáték fizikai szempontból olyan, mint a sport. Gyakorlás nélkül a technika leromlik. És vártam is, hiszen nyolc hónap után érhettem újra a hangszerhez.

– **Muzikuscsaládból származol?**

– Édesapám családjában nagyon sok muzikus volt. Apu nem lett zenész hivatalosan, holott fantasztikus zenei érzéke volt. Tőle örököltem a zene szeretetét, de kiskoromban orvosnak készültem. Harmadikos koromban döntött apu úgy, hogy kezdjek zenét tanulni, mert az hozzátartozik az alpműveltséghez. A szüleim nem mertek zeneiskolába íratni, mert annyira nem volt hallásom. Felfogadtak egy idős zongoratanárt, akinek köszönhetően hét hónap után „kinyílt a fülem”. Fel is vettek a zeneiskolába, és onnantól kezdve gyakorlatilag minden versenyt megnyertem. Én voltam a „Bezzeg a Rózsa”. Nem is szerettek az osztálytársaim, holott csak borzasztóan gátlásos voltam, és próbáltam mindenben a lehető legjobban teljesíteni.

– **Hogyan lett a zongorából cimbalom?**

– A zongora egy idő után kevés lett. Fuvolán vagy hárfán szerettem volna játszani. Az iskolában nem lehetett hárfán tanulni, a fuvola tanszak pedig tele volt. Egyedül cimbalom tanszakon volt szabad hely. Azt sem tudtam, hogy konkrétan melyik hangszerről is van szó. Egy 5000 forintért vásárolt rozoga hangszeren megtanultam a húrokat, és már az első cimbalomórámon le tudtam játszani Bach G-dúr menüettjét. Egy hónap múlva megnyertem egy cimbalomversenyt. Két darabot ismertem mindössze, technikám sem volt, viszont szépen muzsikáltam. Azonban nem vettem komolyan a cimbalmot, valamiféle játékhangszerként gondoltam rá.

Amikor jelentkeztem a konzervatóriumba, döntenem kellett, hogy zongorából vagy cimbalomból felvételezlek, cimbalomból ugyanis tíz nappal korábban volt a felvételi, sikerült is a vizsga, de két szakra nem lehetett felvételizni. Részt vettem a nemzetközi Rácz Aladár Cimbalomversenyen. Azonnal kiestem, mivel csak másfél éve cimbalmoztam, viszont meghallottam, hogy a cimbalmozásban, ha profik játszanak, micsoda technikai lehetőségek rejlenek. Itt ismertem meg Balogh Kálmán cimbalomművészt, ő tanított meg a cimbalmozás technikájára. Tizenhat évesen volt az első profi koncertem. A velencei La Fenice operaházban duóztunk egy hónapon keresztül Szakály Ágnessel, aki a konzervatóriumban volt tanárom, és Velence után az állandó duópartnerem.

”

A VILÁGZENE ÉS A NÉPZENE NAGYON FUT, NEKEM VISZONT A BAROKK ZENE A SZERELMEM.

– Ezt követően pedig sikert sikerre halmoztál. Háromszor kaptál Fischer Annie-ösztöndíjat. Kortárs darabok játszásáért hatszor Artisjus-díjat...

– Az egyik Artisjus-díjból vettem magamnak a mosógépet. A Liszt Ferenc-díjam pedig a kilakoltatástól mentett meg.

– Ez hogy lehetséges?

– Tizenhárom év után megszűnt a duónk Ágnessel, és nem túl jól váltunk el. Elküldtek a zeneiskolából is. Nem baj, gondoltam, majd elstartom magam a magántanítványaimból és a koncertekből, de a szétválásukat követően senki sem keresett többé, pedig addig szólístaként is nagyon sok koncertem volt. A 2008-as válság alatt rohamosan csökkenni kezdett a magántanítványaim száma is. Tanítottam a Snétberger Központban és a Rajkó-Talentum Művészeti Iskolában is, de ezek a megbízások csak rövid időre szóltak. Ha egy középszerű hegedűs volnék, és bent ülnék egy zenekarban, sokkal jobban keresnék. Ráadásul én a cimbalom legkevésbé népszerű ágát, a klasszikus és kortárs zenét képviselem. A világzene és a népzene nagyon fut, nekem viszont a barokk zene a szerelmem, de ma nincs igény arra, hogy cimbalmon meghallgassanak mondjuk egy Bachot-átíratot.

– **Miért javasolnád bárkinek, hogy meghallgassa cimbalmon is Bachot?**

– Csak, mert gyönyörű, és kész. Hiába voltam évekig az első számú cimbalmos, mégis sokszor a barátaimhoz jártam enni, az önkormányzati lakásom megnövekedett bérét pedig egyszerűen már nem bírtam fizetni. A cimbalmos barátaim közül van, aki szakácsként dolgozik, van, aki benzinkutas lett.

– **Elképzelhetetlennek tartod, hogy valami másba kezdj? Esetleg új szakmát tanulj? Élethosszig tartó tanulás... sokat halljuk mostanában.**

– Ezen rengeteg gondolkodtam. De nekem az élethosszig tartó tanulás a zenében való fejlődést és tanulást jelenti.

– **Hogy jött Dubai a képbe?**

– 2014-re gyakorlatilag nyomorogtam, a lakásomat másodjára is el akarták venni. Ekkor futottam bele egy internetes hirdetésbe: zenetanárokat kerestek Dubaiba. Egy magániskolába zongora- és szolfézsoktatói posztra jelentkeztem. Hiába néztük át a szerződést, utólag a tudtomon kívül egy teljesen másik, úgynevezett minisztériumi szerződést írtak alá velem, amelyből másodpéldányt soha nem kaptam.

– **Hogyhogy tudtodon kívül?**

– Egy halom banki szerződés közé csúsztatták be ezt az új munkaszerződést. Később a megfélemlített, régebb óta ott lévő tanároktól megtudtam, mindenkivel ugyanígy történt. Ezért kaphattam jóval kevesebb fizetést, ezért kellett jóval többet dolgoznom. Az ingyenes lakhatásról kiderült, hogy a rezsit mégsem fizetik. Az útlevelemet pedig már a kezdetek kezdetén elvették, így esélyem sem volt arra, hogy hazajöjjek.

– **Nem gondoltál arra, hogy bepereled az iskolát?**

– Dehogynem. De akik perbe fogták őket, egy idő után mind eltűntek, börtönbe kerültek. A tulaj gyakorlatilag azt csinált velünk, amit akart. A mi iskolánkban például rendszeresen be kellett menni az igazgató felelőségéhez, aki a következő mondatokat mondta el velünk: „Én egy senki vagyok. Az igazgató úrnak köszönhetek mindent. Nélküle én egy senki vagyok.” Azt hiszem, spirituális utam fontos állomása volt, hogy tisztelettudóan minden alkalommal megtagadtam ezeknek a mondatoknak az elismétlését.

– **Hogy tehette meg mindezt?**

– Azért, mert az ő iskolájának szponzora és résztulajdonosa a helyi rendőrfőkapitány volt. Hát ezért. Voltak tanárok, akik kivásárolták magukat, voltak, akiket csak akkor engedtek el, ha újabb tanárokat toboroztak maguk helyett. A tanárok többsége szegény, kelet-európai országokból jött. Miután lejárt a két éves szerződésem, alig volt félretett pénzem. Fél év indiai álláskeresési próbálkozás után utolsó pénzemből megvettem a repülőjegyem haza. A barátaim segítségével most nem lenne hol aludnom. Minden ilyen segítség egyszerre tölt el hálával és szégyenkezéssel.

– **Hogyan tovább mindezek után?**

– A legnagyobb kérdés a lakhatásom körül forog. Szerencsére már van három magántanítványom, és amint visszakapom a hangszerem, tervezek egy templomi koncertet. Szeretném újra átélni a koncertezés örömét, és megköszönni azt a rengeteg segítséget, amit kaptam. ♦

hirdetés

KÉRJÜK, TÁMOGASSA ALAPÍTVÁNYUNKAT ADÓJA 1%-ÁVAL!

SZENT István RÁDIÓ

A kedvezményezett adószáma:
18578726-2-10

A kedvezményezett neve:
Magyar Katolikus Rádió Alapítvány

Eger 91,8 - Miskolc 95,1 - Encs 95,4 - Gyöngyös 102,2 - Hatvan 94,0 - Sátoraljaújhely 90,6 - Tokaj 101,8 - Törökszentmiklós 96,4

OLVASSA A KÉPMÁS DIGITÁLIS VÁLTOZATÁT!

Nem kell tárolni, virtuális könyvespolcán bármikor elérí

Ajándékba
is vásárolható

Kiadványát
több eszközön
is elérheti

Pár kattintással
azonnal olvasható,
előfizethető

WWW.DIGITALSTAND.HU/KEPMAS

ORSZÁGOS FÓTÁMOGATÓ: **otpbank**
TÁNC HÁZ
TALÁLKOZÓ 2017.
ÉS VÁSÁR

ÁPR. 22-23.

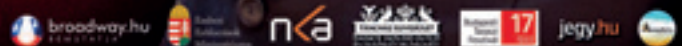
VASÁRNAPI KONCERT:

**Boban
Marković
Orkestar**

ARENA

A KONCERT UTÁN: MINDENKI TÁNCA - SZATMÁR

JEGYEK KAPHATÓK A BROADWAY JEGYIRODÁKBAN.
TEL.: 06-1/ 340-40-40, 06-1/ 780-0-780